

forekommer mig dog billigt, at man ogsaa fra Statens Side kunde give et Tilskud i den Retning, selv om det ikke kunde ske fra disse Kirkers Side, der eie sig selv.

Ordføreren (Bust): Det er kun to Ord, jeg vil sige. Jeg vil takke Ministeren for det velvillige Svar overfor Hr. Sorgenfens, og jeg vil ogsaa haabe, at det fører til et praktisk Resultat til næste Aar, og at muligvis denne Mand kunde faae en lille Understøttelse til Hvide og Gavn paa sine gamle Dage. Overfor Kirken skal jeg kun sige, at der er jo ikke meget Haab tilbage, efter hvad vi have hørt af den ærede Minister. Han mener jo, at disse Midler ere optagne. Ja, paa en vis Maade ere de det jo ogsaa, til Bisperraad i alt Fald for en stor Del. Men naar de kunne bruges til slige Ting, kunne vi ikke se Andet, end at der er Lighed for, at der ogsaa kunde lages Henyn til dette Andragende. Naar vi tænke os, at de i et almindeligt Landsbhjogn paa Bornholm i 1886 have maattet opføre et Taarn, der har kostet henved 17,000 Kr., er det virkelig en meget stor Udgift for den vedkommende Sognekommune, og derfor have vi ment naturligvis med den Begrænsning, som her er antydet i Motiveringen af Henvisningen under Andragendet, at de muligvis kunde være blevne hjulpen i alt Fald noget. Skulde det ikke blive Tilfældet, maa jeg naturligvis beklage det, men jeg vil bede den ærede Minister overveie, om det dog ikke var muligt at give dem nogen Understøttelse efter de store Bemærkninger, jeg skal gjøre.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Indstilling under Nr. 4 af Udvalget:

(Bet. Nr. 64). Andragende fra forhenværende Overlærer i Aabenraa, Sorgenfens af København om en aarlig Understøttelse, henvises til Kirke- og Undervisningsministerens Overveieelse. Vedtoges enstemmig med 63 Stemmer.

Indstilling under Nr. 5 af Samme:

(Bet. Nr. 98). Andragende fra Rutsker Sogneraad om et Statstilskud til Ruts Kirkestaarns Istandsættelse, henvises til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Vedtoges enstemmig med 55 Stemmer.

Derpaa sattes under Forhandling Indstillingen under Nr. 3, vedrørende Justitsministeren.

Ordføreren (Bust): Det Andragende, der er nævnt i Betænkningens Nr. 78, er det eneste, som er henvist til Justitsministeren. Det angaar Enken Christiane Godfredsen af Jems. Denne Kvinde har jo forresten opnaaet en sørgelig Berømmelse i vort Land, det er den Kvinde, som det ærede Things Medlemmer vistnok erindre var saa meget paa Tale i den saakaldte Fejsag; det blev oplyst bagefter, at hun var udfyldig, efter at hun først var dømt fra Livet af Højesteret, og derefter benaadet og indsat i Forbedringshuset paa Christianshavn, hvor hun henad i længere Tid. Sagen kom op paany, hvorefter hun blev løsladt. Hun oplyser i sit Andragende, at hun fit udbetalt en Understøttelse af 40 Kroner, da hun kom ud, og senere tilstodes der hende 10 Kr. maanedlig, men det er fuldstændig ophørt, saa det Hele, hun har faaet, er 40 Kroner og 10 Kr. i nogle ganske faa Maaneder, og siden har hun ikke hørt Noget til, at hun kunde faae Understøttelse. Nu har Udvalget ment, at i Henhold til Loven af 5te April 1888, hvor det jo er indrømmet, at saakvemt Noget i Henhold til Dom har udstaaet en Straf, og det siden paa behørig Maade afgjøres, at Straf ikke af ham eller hende har været forskyldt, har Vedkommende Krav paa Erstatning af Statskassen for tilføiet Lidelse, Tort og Formuetab, kunde denne Kvinde have et vist Krav. Hun har jo været saa uheldigt stillet, at hun noget nær var ved at komme af med Livet, og det kunde man jo ikke give hende igjen, men hun var jo dømt i Tugthuset paa Livstid, viste sig udfyldig og kom ud derfra. Ud-